

FEBRUAR 1941

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 din, 5 lir, 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 din, 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. štev. 1/1496.)

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, USA.

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetilj maš.

---

† SPOMIN NA DRAGE UMRLE

Preč. g. dr. Anton Korošec

Izgubili smo velikega dobrotnika in prijatelja misijonov, očeta sirot, oporo bednih in trpečih. Vsemogočni je dne 14. decembra 1940 poklical k Sebi našega ljubljenelega slovenskega voditelja dr. Antona Korošca, da ga nagradi za vso njegovo požrtvovalno misijonsko ljubezen.

Mi pa v iskreni hvaležnosti molimo za pokoj njegove velike in blage duše, in prosimo vse misijonarje, misijonske sestre, vse naše drage bralce in misijonske prijatelje, da store isto.

Oče sirot, tudi v nebesih ne pozabi svojih dragih misijonov!

† Preč. g. Anton Mojžišek, župnik v p., Maribor. — Ivana Rant, Kamna gorica. — Kornelij Igljč, nadučitelj v p., Dolsko. — Marija Punčoh, Repnje. — Antonija Eržen, Dražgoše. — Jera Jelar, Križe. — Marjeta Črepinšek, Šmarjeta. — Katarina Pušenjak, Veržej. — Marija Terstenjak, učit., Ptuj. — Antonija Lazar, Ljubljana. — Angela Vodopivec, Dolsko. — Ana Zupančič, Bradence. — Jera Knapič, Hraše. — Anton Cvelbar, Kamenško. — Marija Gerkman, Nezbiš. — Janez Gregorič, Studenec. — Helena Drstvenšek, Šmarjeta. — Andrej Medved, Celje. — Franc Rešek, Vevče. — Angela Bergant, Bobovek. — Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

Pismo iz Vatikana

Kot običajno je vrhovno vodstvo Klaverjeve družbe poklonilo svetemu očetu tudi preteklo leto razne tiskovine in knjige v afriških jezikih, katere je izdala Družba. Sveti oče je kot odgovor na to poslal po svojem kardinalu, državnem tajniku, zahvalno pismo, katero v veselje in tolažbo našim dobrotnikom in naročnikom tukaj objavljamo.

Državno tajništvo
Nj. Svetosti
Št. 30.557.

24. oktobra 1940.

Gospa grofica!

Časopisa »Odmev iz Afrike« in »Zamorček« (letnik 1939) kot tudi razne verske knjige v afriških jezikih, katere ste v imenu Družbe sv. Petra Klaverja vdano poklonili svetemu očetu, so bili jasen dokaz gorečnosti za zadeve sv. evangelija, katerih tudi ti neugodni in težki časi niso mogli zmanjšati.

Ker sveti oče prispevek tako dragocenega dela v prospeh in podporo katoliških misijonov in za pokristjanjenje afriških narodov dostojno ceni, obnavlja Nj. Svetost izraz svojega dopadajenja in svoje pohvale Vam in vsem, kateri Vam pomagajo z delom, milodari ali duhovno podporo pri podjetju tako visoke vrednosti in tako plemenitega namena.

V znak priznanja za poklonitev, katera razodeva odlična čustva vere in otroške ljubezni, kliče namestnik Kristusov v goreči molitvi najodličnejših milosti iz nebes nad Vas in nad vse, kateri pripadajo tej Družbi, in želi, da bodočnost ustreza izročilu slavne preteklosti ter se izpolnijo vsi Vaši upi in vse Vaše želje.

Apostolski blagoslov, katerega pošilja sveti oče, naj bo bodrilo stanovitnosti v velikih sklepih in podlaga nove rodovitnosti za podjetja, posvečena večji slavi božji!

Zahvaljujoč se za letnik, katerega ste zame določili, porabim to priložnost in beležim z izrazi odličnega spoštovanja

Vaš v Gospodu vdani

*Grofici Mariji Falkenhayn,
vrhovni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja.*

L. kardinal Maglioni l. r.

Naša prva misijonska pot

Poroča s. Alojzija, misijonarka ob Obrežju slonove kosti, Afrika.

Dne 11. februarja, ko je god lurške Matere božje, sem sedla prvič na kolo, ki ste ga nam Vi darovali, in sem se peljala skupno s spremljevalko v sosedno vas, ki je 7 km oddaljena. Cesta je zelo kamnitna in peščena. Zamorci so naju veselo sprejeli. Ko se je radostno vzklikanje poleglo, sva pričeli s poukom. Poslušalci so bili sami pogani; tako je po navadi po vseh vaseh, kamor prvič pridemo. Toda me nosimo s seboj aktovko v zdravili: in to je tisto, kar nam privabi poslušalce, da vztrajajo do konca pouka; ker po pouku šele začnemo deliti zdravila in pomagamo ljudem tudi telesno. Naposled sva šli še tako nekoliko skozi vas in se pogovarjali z ljudmi. Ljudje so postali hitro prijazni in zaupljivi.

Ob tej priliki sva naleteli tudi na ženo, ki je umirala. Noge je imela do kolen razjedene od raka in vse ognjene. Pokleknila sem k njej in izprala in obvezala strašne rane. Ker sem videla, da ne bo več dolgo, sem jo za silo poučila v verskih resnicah in jo vprašala, če želi biti krščena. Bila je iz srca pripravljena, da sprejme vse resnice naše sv. vere, javno se je odpovedala satanu in praznoverju in prosila za sv. krst. Prav iznenadena sem bila nad toliko pripravljenostjo, rekla sem, naj prinesó vode. Priporočila sem bolnico Devici Mariji lurški in sem jo krstila na ime Marija. Potem sem vzela od svojega rožnega venca svetinjico in sem jo obesila umirajoči okrog vratu. Preden sem odšla, sem še navzočim poganom rekla: »Ta žena je sedaj kristjana, zato ne smete nobenih poganskih znamenj nositi v njeno obližje in nobenih poganskih molitev opravljati nad njo. Ako pa umrje, mora takoj kdo priti povedat v misijon. — Dve uri sva bili pri bolnici.

Naša ljuba Gospa iz Fatime, prosí za nas!

Pri vsaki sveti maši si lahko skrajšaš časne kazni za storjene grehe — več ali manj, kakor si pač pobožno navzoč.

Drugi dan, v nedeljo, so nam povedali, da je žena še pred polnočjo umrla. Po službi božji je šel pater misijonar tja, da se pomeni glede pogreba. Blagoslovil je truplo in določil kraj, kjer naj ženo pokopljejo.

Ko sva naslednjo soboto zopet prišli v vas, so nam ljudje ponosno pokazali grob pokojne Marije. Preprost križ so zasadili nanj. Medve sva pokleknili in v molitvi zaprosili pokojno spreobrnjenko, naj pri Bogu prosi za svoje rojake, da se tudi oni izpreobrnejo k Bogu. Pa tudi ljubih dobrotnikov naj se spomni, zlasti tistih, ki so nama pomagali, da sva prišli do kolesa; ker s pomočjo tega vozila upava še marsikatero dušo rešiti za nebesa.

Marija je pomagala

Piše s. Anuncijata, misijonarka v Ugandi.

Neka zamorska mati je hudo zbolela. Njenih 5 otrok je prišlo k nam v misijon in so milo prosili v cerkvi Mater Božjo, da bi njih mamica ozdravela. Po dveh hudih mesecih se je končno obrnilo na bolje. Uboga žena je bila rešena iz smrtne nevarnosti. Pred nekaj dnevi je prišla vsa družina k sv. maši, da se zahvali Mariji za pomoč. Iz cerkve so šli v procesiji še k lurški kapelici in med potjo glasno molili sv. rožni venec. Darovali so tudi 10 din za kapelico. Res veliko darilo za družinico, ki si mora s trdim delom služiti svoj kruh, zlasti pa sedaj, ko je bila bolezen v družini. Naj bi ljubi Bog med našimi zamorci obudil še mnogo tako vernih družin.

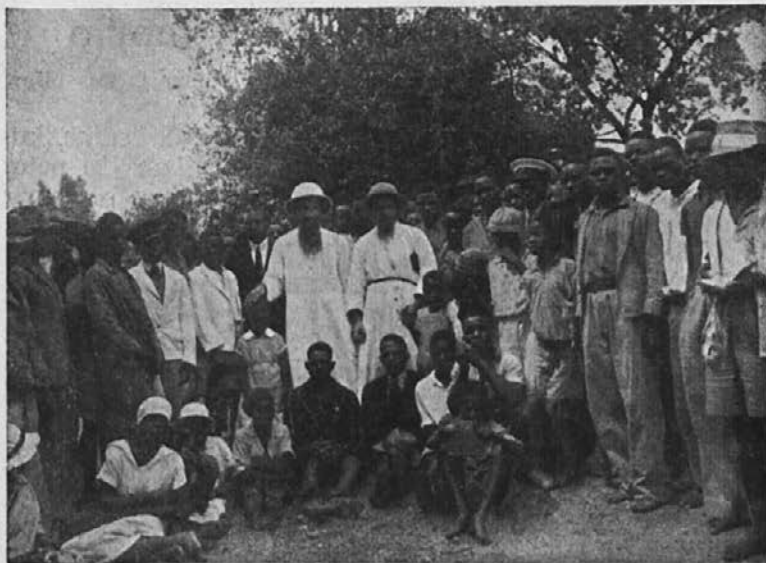
Božji blagoslov nas spremlja

Piše škof Le Mailloux iz kongregacije Sv. Duha, apostolski vikar v Duala (Kamerun).

Ravnokar sem sestavil statistiko našega vikariata. Naših kristjanov je 100 tisoč in še nekaj čez. Natančno: 100.211. Katehumenov je 67.558. Bog očitvidno blagoslavlja naše delo.

Po vsakoletnih duhovnih vajah nameravam iti v Ugo-ayang, kjer bo zaobljuba dveh domačih sester, Marijinih služabnic. Tudi Vašim molitvam priporočim obe.

Cerkev sv. Andreja je dodelana in bo posvečena na dan svojega patrona. Cerkev sv. Janeza Krstitelja v Somo

Misijonarji z učenci in zamorskimi katehisti.

pa je bila posvečena na Belo nedeljo. Naši vrli misijonski bratje stavbeniki so se lotili med tem že zidanja dveh novih cerkvá. Dne 5. marca je bil vložen vogelni kamen za bodočo cerkev v Samba, ki bo posvečena sv. Mali Tereziji. Na dan sv. Ane pa je bil vložen vogelnik za novo cerkev v Ebolawa.

Bog nam radodarno pomaga. Naši kristjani pomagajo z vnelo, ki ne zaostaja za kristjani v srednjem veku; vendar to naj ne bo nobena primera, zakaj tukaj nimamo kamnosekov iz 13. stoletja, ki so obdelovali umetnine iz granita in marmorja, ki jih še danes občudujemo. Mi moramo delati s preprostimi sredstvi, ki so nam na razpolago. Vendar ima pri nas Bog primerno bivališče; pa tudi naši zamorski kristjani niso manj verni, kot so bili v prvih časih. Ali ni to dokaz, da Sv. Duh svoje delo nadaljuje v dušah, da utrdi svojo Cerkev tudi med pogani v Afriki? Kakor cerkve, tako se v Kamerunu odpirajo tudi duše sv. Evangeliju.

Blagi dobrotniki in Družba sv. Petra Klaverja, ki nam toliko pomaga pri našem delu, bodo teh dejstev gotovo veseli.

Molite in tudi drugi naj molijo

Msgr. Adolf Messmer, kapucin, apost. prefekt v Ambanja, nam piše:

Naš misijon na Madagaskarju je bil še trda ledina, ko smo leta 1932. prišli semkaj. Zdaj ustanavljamo že peto misijonsko postajo. Izmed drugih je popolnoma izdelana samo Ambanja. Apostolsko delo obeta lepih sadov, ako bomo imeli dosti katehistov, da jih nastavimo. Zato zdaj ustanavljamo šolo za katehiste; ker to je važna postojanka pri misijonstvu. Marsikak domačin bi rad sprejel vero Kristusovo, toda nikogar ni, ki bi ga poučeval. Zato se mi ne zdi škoda nobenih žrtev, samo da dobim dobrih katehistov. Vsak okraj naj bi imel 20 verskih občin pod nadzorstvom katehistov. Molite in tudi drugi naj molijo, da se to uresniči.

Komaj so se počitnice začele, že je v misijon prišlo čisto novo življenje. Šolske sobe in spalnice so se morale pripraviti za tiste, ki se bodo udeležili ljudskega misijona. Najprej je bil tridnevni misijon za žene. Žene so vse tri dni ostale v misijonu. Potem tridnevni misijon za može. Domačemu misijonarju sta prišla na pomoč še dva duhovnika, izvrstna pridigarja, ki sta bila seveda vsestransko zaposlena. Ob 6 zjutraj je bil prvi govor. Učinek je bil velik. Mnogo velikih grešnikov se je močno kesalo in so hoteli vse krivice popraviti. Marsikako sovražstvo se je odpravilo. Ob koncu misijona je bila 40 urna pobožnost. Noč in dan je ljudstvo molilo ali pelo pred Najsvetejšim. Prvo noč so molili možje, drugo žene.

Obenem so od 13. do 20. decembra imele tudi sestre domačinke svoje duhovne vaje. Prišle so v sestrsko hišo v Mekading. Pobožen duhovnik jim je lepo govoril v domači kapelici. Lepi dnevi so to bili! Seveda so morale sestre marsikaj žrtvovati. Samostan je vse premajhen. Že zdavnaj smo hoteli zidati, toda nismo mogli. Obednica in kapelica sta bili mnogo premajhni; toda potrpeti je bilo treba. »Potrpežljivih ovac gre mnogo v en hlev.« Pred božičem imamo v Južni Afriki najbolj vroče vreme. Tolažilo nas je upanje, da bo drugo leto vse bolje.

Blagoslov božji se kaže zlasti zadnja leta. Imamo 13 kandidatinj, dobrih in ponižnih deklic, ki se vneto pripravljajo na redovniški stan. Nekatere od teh se bodo obrazile kot učiteljice, da nam bodo mogle pri misijonarjenju tem več pomagati.

Poganske žene pozdravljajo misijonarko.

Preobleka je bila zelo slovesna. Bilo je navzočih več duhovnikov in celo prečastiti gospod škof Bonhomme, ki je prišel pravkar iz Rima. Provincialna prednica mati Gertruda je dospela že pred nekaj dnevi. Kandidatinje so šle v sprevodu v cerkev, oblečene v črno, z belo tančico in vencem. Pri škofovi maši so bile one same pri šv. obhajilu. Sklep duhovnih vaj s skupnim sv. obhajilom in ponovitvijo krstne obljube je bil že zjutraj pri prvi sv. maši. Petje na koru je bilo res lepo in vzpodbudno. Po sv. maši so pristopile štiri presrečne in zaprosile škofa, naj jih sprejme v noviciat. Odpel se je »Veni Creator«, potem je vodja duhovnih vaj imel še govor, v katerem je opominjal štiri kandidatkinje, kako je treba, da človek starega človeka sleče in obleče novega. Potem je blagoslovil redovno obleko in jo izročil kandidatkinjam. Te so zapu-

stile cerkev z obleko na rokah in kmalu prišle preoblečene nazaj. To je napravilo na navzoče zamorske kristjane silen vtis. Nato je vsaka dobila novo redovno ime, vsaka je prejela križec; saj so hotele biti sestre svetega križa. Nazadnje je bila zahvalna pesem in blagoslov.

Prav tako slovesen je bil sprevod iz cerkve. Vse ljudstvo je zunaj čakalo prihoda novih sester. Pozdravljali in občudovali so jih. Navzoči so bili sorodniki, ki so komaj zadrževali solze veselja. Brat neke novinke je sédel na kamnitno klop in ves ginjen jokal. Ne morem popisati, kako so bili naši zamorci veseli.

Šole nimamo

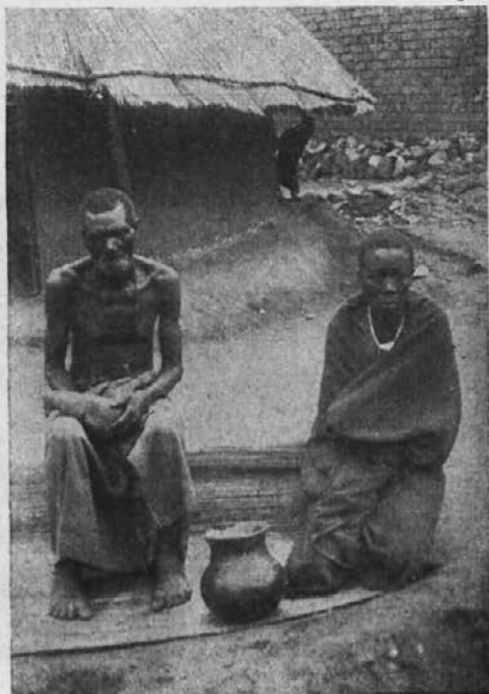
Piše sestra Fridolina, misijonarka v Kasizi, Rodezija, Afrika.

Bilo je ob devetih dopoldne. Po enourni vožnji na kolesu smo se bližali vasi Mukabulengo. Krasen dan je bil. V daljavi smo videli strehe koč in gruče zamorčkov. Ko so nas zagledali, so jo ucvrli nam naproti. Ko so pritekli do nas, je šlo kakor v zboru: »Arumbwe Jesu Kristu = Hvaljen bodi Jezus Kristus!« — »Mutende Sisite = Pozdravljene sestre! Kako vam je? Ali ste srečno vozile? Kako je v misijonu?«

Nekaj starejših dečkov teče naprej, da naznanijo zamorskemu poglavarju naš prihod. Drugi gredo z nami. Odrasli nas spoštljivo pozdravljajo. Kmalu sedimo na stolih, ki so jih nalašč za nas pripravili. Starši z otroki sedejo v polkrogu okrog nas. Vse je veselo in razigrano. Stara ženica nas z največjim občudovanjem ogleduje. Poglavar nam razloži, da ženica v svojem življenju še ni videla belih ljudi in da smo mi prvi, ki smo ji prišli pred oči...

Pogovor postaja resen. Ker namen naše poti ni bil, da bi samo malo pokramljale z ljudmi, ampak da bi jim kaj povedale o Bogu in o duši. Starši in otroci so takoj obljubili, da bodo hodili vsako nedeljo v misijon. S tem je bil en del namena že dosežen. Potem nas je poglavar prosil, naj vpeljemo šolo v njegovi vasi, češ: »Kraj je obširen, a nobene šole ni. Otrok pa mnogo.«

Zamorčki so nas proseče gledali, in ko smo jih vprašale, če se bodo radi učili, so zaklicali: »O, radi, radi!«
»Dobro. Me bomo prišle dvakrat na teden v vašo vas, in sicer v torek in petek. Ali boste prišli vsi k pouku?«

Ostarela v temi poganstva, sta še v zadnjih letih sprejela milost svetega krsta.

Otroci niso vedeli, kako bi se nam zahvalili. Skakali so in ploskali z rokami: »Hvala, hvala!«

Sonce je bilo že visoko na nebu, ko smo se hotele odpraviti domov. Pa pristopi mlada žena Terezija in nam pokaže ob robu vasi malo kočico in prosi, naj bi šle k njej in kaj malega zaužile. Šle smo. Dobro nam je dišal pražen krompir in orehova jedra.

Po jedi smo se zahvalile in se odpravile na pot. Daleč iz vasi so nas spremili otroci, ki so tekli za našimi kolesi. Polagoma so zaostali, ker male nožice niso mogle dohajati. A še od daleč so kričali:

»Šole nimamo! Nikogar ni, ki bi nas naučil brati in pisati in nam o ljubem Bogu kaj povedal. Pridite kmalu!«

Prošnja in tožba teh malih zamorčkov nas je navdala z žalostjo. Ti klici so bili kakor klici na pomoč, da bi kdo prišel in jih rešil iz teme poganstva. Kdo naj pomaga? Mi vsi!

Kdo hoče

postati bo-

ter, botrca

zamorčku?

Napravite Jezusu, božjemu Prijatelju otrok, to veselje in rešite mu dušo ubogega zamorčka pogančka.

S pomočjo botrinskega daru, najmanj 100 din, more misijonar takega otroka nekaj časa vzdrževati v misijonu in ga pripraviti na sveti krst.

Komur je mogoče poslati vsoto 100 din, postane torej boter ali botrca ubogemu zamorčku in mu pomaga do milosti svetega krsta. — Botrinske darove hvaležno sprejema: Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova ulica 1.

Strašna revščina

Piše sestra Donata, misijonarka v Zapadni Afriki.

Bila sem dva meseca zunaj in sem oskrbovala bolnike. O, kakšno strašno revščino sem gledala od blizu! Zlasti v neki koči je bila beda tako velika, da se mi je srce trgalo. Na peščenih tleh je ležala bolna hotentotska žena, stara, sključena in z ranami pokrita. Bila je le z strganimi cunjami odeta. Neka slepa žena ji je stregla. Kot bolniška misijonska sestra sem tej ženi pomagala dušno in telesno. In kako rada bi še več pomagala v podobnih primerih, toda večkrat mi manjka vsega potrebnega. Zato presrčno prosim: Pomagajte mi še nadalje, kolikor največ morete.

Če si pobožno navzoč pri sveti maši, izkažeš svetemu človečanstvu Jezusa Kristusa najvišjo čast.

Reka Oranje ob misijonu Betel.

Čudna zver

Piše msgr. Adolf Messmer, kapucin, apostol. prefekt v Ambanja, Madagaskar.

Visoka planota zgornje Sambirane je proti jugu zaključena z mogočnim pogorjem Tsaratanana in njegovimi izrastki. Nekako tesno je človeku pri pogledu na množico hribov in gorá, ki se v mogočnih skladih dvigajo druga nad drugo. To je množica gorskih hrbtov in obronkov, dolin in prepadov. Vsako leto sonce opali suho travo, deževje in hudourniki pa so polagoma razjedli vse ostrejše robove. Marsikatera gorska stena se je oddrobila in polagoma sesula v dolino. Po pobočjih, ki so vsa izžgana, ne raste niti bilka kake rastline; le po dolinskih presekah je pognalo nekoliko grmovja in nižjega drevja; pa še to domačini sproti posekajo in požgó. Šele tam daleč nekje v ozadju se vzpenja pragozd do vrhov Tsaratanana. Tu sem še ni posegla človeška roka, zato s svojo mahovito goščavo zbira deževnico in napaja vodnjake severnega Madagaskarja. Izpod Tsaratanana izvirajo Mahavavy, Ifasy, Ramena, Sambirano in Sandrakotó.

Tsaratanana je domačinom »fady«, to je: sveto govorje, deloma zato, ker je nedostopno, deloma pa, ker je napajališče Madagaskarja. Ljudska govorica ve marsikako

grozansko dogodbo iz teh krajev, ki jo tujec radoveden poslušal. Naj vam nekatere navedem.

Tam, kjer se začne pogorje preraščati, je mnogo prav posebnih živali, ki ni varno, da bi jih srečal na samem. Velike so kakor mačka in bele kakor riževa moka. Oči se jim svetijo kakor žareče oglje — obraz pa imajo človeški. Štaka se imenujejo. Ta žival se smeje in reži kakor človek; krohotaje zasleduje človeka. Ako bežiš pred njo, se ti z zobmi zagriže v pete; ako obstaneš, obstane tudi zver v gotovi razdalji in od tu kaže zobe in preti s kremplji. Vrzi kamen nanjo, ne zadeneš je, ker je v hipu izginila, a naslednji hip že sedi na svojem prejšnjem mestu. Vse te reči je povedal mož, ki so ga te zveri napadle in je prišel s krvavimi petami komaj živ iz tega pekla. Od tedaj se nihče več ne upa v ta gozd in je to tudi prepovedano.

Zato tudi mi ostanemo rajši v zadnji vasi, ki leži ob vznožju gorá. Največja naselbina v Sambirano je vas Maratolana, ki leži ob potoku sredi grušča in peska. To je že stara naselbina. Tam, kjer je zdaj gozd, je nekdanja stara vas. Nekaj gorovja in podrtin spominja še danes na ta kraj človeških bivališč. Ko je rod Hava vodil vojsko z rodom Sakalaven, je stala tukaj trdnjava; danes je vse mirno in zaraščeno.

Kratka misijonska poročila

Duhovne vaje za učitelje. Deževna doba je minila, šole se bodo pričele. Katehisti, ki so bili tri tedne v misijonu pri pouku, so se vrnili v svoje vasi. Preden so se vrnili, so opravili tridnevne duhovne vaje med popolnim molkom. Začele so se na pustni torek in se končale v petek zjutraj. Bilo jih je 30; njim se je pridružilo še 34 predstojnikov Katoliške akcije po posameznih vaseh. Po sv. maši na pepelnično sredo se je izpostavilo presv. Rešnje Telo v 40 urno pobožnost. Vsak večer se je latinski Miserere slovesno pel, zadnji dan pa Te Deum iz polnih grl. Vsak dan so bili štirje govori, ponoči pa so možje molili presv. Rešnje Telo zvrstoma.

In kako zvesto so poslušali govore! V petek zvečer so bili že vsi doma, da so bili za nedeljo pripravljeni. Nekateri stanujejo predaleč, da bi mogli priti vsako nedeljo k maši; duhovnikov pa je premalo, da bi vsaka vas mogla imeti svojo službo božjo. Zdaj bodo naši učitelji in voditelji Katoliške akcije z novo vnmemo delali vsak v svojem kraju.

P. Keane, misijon Kasina, Nyassa.

Po 30 letih. Kako smo veseli, ko vidimo, kako ljubi Bog naše misijonsko delo blagoslavlja. Ko so nas poslali iz Ugande v to deželo, ki leži vzhodno od jezera Viktorija, ni bilo tu niti enega kristjana ali katehuma. Prvih

deset let se niso pokazali nobeni uspehi; danes pa imamo nad 94.000 krščenih kristjanov in 40.000 katehumenov. Ko smo začeli, je tudi hudobec, ki je imel dotlej tukaj neomejeno gospostvo, poizkusil vse, da uniči sadove našega truda. Naše katehumenate so ponovno zažgali, maloštevilne kristjane so sovražili, zdelo se je, da ne bo šlo. Toda božja milost deluje počasi, a gotovo. Danes gledamo z zaupanjem v bodočnost. Prav na čudežen način smo v 30 letih mogli toliko doseči. Vaši Družbi sv. Petra Klaverja smo zelo hvaležni za vso pomoč, ki ste nam jo stalno naklanjali.

Škof Stam, apost. vikar v Kisumu.

»Mungu amapenda Petri!« Nekoč sem v sili krstila 70 letnega zamorca. Bil je trd pogan. Tri dni zapored sem šla v njegovo kočjo in ga zdravila. Tretji dan pa je zaže-

lel sv. krst. Krstila sem ga na ime Peter. Ganljivo je bilo videti, kako je starček s svojimi okornimi rokami delal križ in pri tem ponavljal: »Mungu amapenda Petri — Bog ljubi Petra.«

S. Neža, misijon Gare,
Vzh. Afrika.

120 tisoč duš popolnoma zapuščenih. Lani smo hoteli ustanoviti nov misijon, 107 km od tu, sredi ljudi, ki jih je do 120.000. Ker pa nismo imeli dovolj sredstev, smo morali svoje delo prekiniti. Nedavno je bil naš prevzvišeni gosp. škof pri nas. Obiskala sva kraj, in on je rekel: »Tu je vsekako potreben misijon. Potrudite se, denar boste že kako dobili.« Kako? Potrebovali bi najmanj 2000 frankov. Prosim pomagajte nam!

P. Beaulieu,

misijon N. lj. Gospe lurške.

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Tisočkrat se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, ker me je uslišala v hudi in nevarni bolezni moje hčerke. Pošiljam obljubljen botrinski dar zamorčku in se služabnici božji še nadalje priporočam v neki zadevi. Prosim objave v »Odmevu«. Neža Jurešič.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v neki zelo važni zadevi in pošiljam mali dar za najrevnejše misijone.

S. K., Sv. Trojica v Hal.

Štirikrat sem se priporočala služabnici božji Mariji Tereziji in me je vsakikrat uslišala. Obljubila sem, da se bom v zahvalo dosmrtno naročila na »Odmev iz Afrike«, kar sedaj tudi storim in prosim, da mojo zahvalo objavite v »Odmevu«.

F. P. Colo, Amerika.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam misijonski dar.

Antonija Verovšek.

Služabnici božji Mariji Tereziji se zahvalim za dobljeno zdravje.

E. Jakopič, Ljubljana.

V zahvalo za uslišano prošnjo in pomoč v velikih nesreči pošiljam skromen misijonski dar in se še nadalje priporočam. E. M.

Moj mož je smrtno obolel, zdravniki in vsi drugi so nad njim popolnoma obupali. Jaz pa sem ga z vsem zaupanjem priporočila Mariji Tereziji in obljubila botrinski dar zamorčku, ako mu od Boga izprosi ljubo zdravje. Res, mož je zdrav in danes pošiljam obljubljen botrinski dar zamorčku na ime Vinko. Prosim, da to čudežno pomoč objavite v »Odmevu«.

Julka Pevec, Sv. Miklavž.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Pošiljam skromen dar in se ji še priporočam v neki zelo važni zadevi. A. E., Celje.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za ozdravljenje rok, pošiljam majhen dar ter se ji še nadalje priporočam. Kat. Zurl.

Dolžnost me veže, da se javno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za večkrat uslišano prošnjo. V zahvalo za izkazano pomoč pošiljam naročnino in mali misijonski dar. Prosim objave v »Odmevu«. »Mamici zamorčkov« se še nadalje priporočam v neki zelo mučni zadevi. Iskreno želim, da bi bila služabnica božja že skoraj povzdignjena do časti oltarjev. Vsakemu, ki je v kaki potreba, priporočam, da se zateče k Mariji Tereziji. Rezi Beranič.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje in za uslišanje v drugih zadevah, ko sem se k njej zatekla. Goreče se priporočam za popolno ozdravljenje in pošiljam ootrinski dar zamorski deklici na ime Marija Terezija.

S. K., Celje.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo.

J. R., Ljubljana.

Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno zahvalim za več uslišanih prošelj.

O. M., Škofja Loka.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo, da je izprosil zdravje mojemu hudo bolnemu možu. Hvalježno pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorčku in prosim objave v »Odmevu«.

Ana Kaizersperger, Ptuj.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam.

Jožefa Jančar, Zg. Rad.

Na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije je nevarno bolan otrok srečno zopet ozdravel, za kar se ji prisrčno zahvalim. Pošiljam obljubljen misijonski dar in prosim objave v »Odmevu«.

A. J., Planina pri Rakeku.

V zahvalo za uslišano prošnjo pošiljam botrinski dar zamorčku na ime Frančišek.

Drev.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje.

N. N., Vodice.

Iz vsega srca se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za premnoga uslišanja. Posebno se ji zahvalim za nadaljnjo in zboljšano službo. V zahvalo pošiljam dar za katekizem zamorčku. Isto obljubljam storiti vsak mesec, ako bom imela delo; prosim objave. A. P.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje, še posebno za dobljeno pomoč v neki zelo težki zadevi. V zahvalo pošiljam obljubljeni botrinski dar trem zamorčkom. Priporočam se služabnici božji še nadalje. Mar. Koleša, M. Sobota.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam dar za katekizem zamorčku. S. Dobrnič.

Zahvaljujem se za dobljeno službo in za druge neštete dobrote. Še nadalje se priporočam in pošiljam botrinski dar zamorčku.

Franc Prebevšek.

V velikih stiski sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. V zahvalo pošiljam obljubljeni dar za njene uboge zamorčke in se ji še naprej iskreno priporočam. N. N.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo, da je moj sin srečno prestal operacijo in še več drugih zadev, ker sem bila vedno uslišana.

L. Š., Lisca.

Zahvaljujem se služabnici božji za več uslišanih prošenj v boleznih in se ji še nadalje priporočam. Prosim objave v »Odmevu«.
Veronika S., Gor. vas.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in pošiljam botrinski dar zamorčku.

F. K. L.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam v raznih zadevah.

G. M. V.

Obljuba me veže, da se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dve uslišani prošnji. Zopet se ji priporočam v neki zadevi in jo prosim pomoči.

Fran. K. M.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat zadobljeno zdravje. Zopet se ji priporočam za zdravje moje hčerke in pošiljam botrinski dar zamorski deklici.

A. K.

Javno se zahvalim Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo. V nepopisno kritičnem položaju sem se v molitvi zapuno k njej zatekel in dobil čudežno pomoč. Še enkrat se srčno zahvalim in priporočam vsem, da se zatečejo k tej priprošnjici. Pošiljam obljubljeni misijonski dar.

B. R. D. H.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, ker mi je izprosila zboljšanje zdravja v glavi brez nevarne operacije. Še se ji priporočam.

Neža Leber, Dramlje.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v neki gmotni zadevi. V zahvalo pošiljam botrinski dar za krst enega zamorčka.

T. F., Logatec.

Prisrčna hvala Mariji Tereziji Ledóchowski za dobljeno zdravje.

Jožef Jager.

V zahvalo za uslišano prošnjo v neki rodbinski zadevi pošiljam botrinski dar zamorčku. Služabnici božji Mariji Tereziji se iskreno zahvalim ter se ji še nadalje priporočam.

T. Š., Logatec.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorski deklici. Priporočam se ji še za zdravje in spreobrnjenje moje hčere in trdno zaupam, da mi bo Marija Terezija pomagala.

N. N.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v težki bolezni in čudežno ozdravljenje. Priporočam se ji še nadalje v več zadevah, posebno za srečno zadnjo uro. Pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorski deklici in prosim objave v »Odmevu«.

A. K., Štanga pri Litiji.

Iskreno se zahvalim služabnici božji za zopetno dobljenje sluha, ko na eno uho skoraj nisem več slišala in od zdravniške strani ni bilo več upanja. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici in prosim objave v »Odmevu«.

M. U.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za več uslišanih prošenj in se ji še nadalje priporočam.

T. V., Murska Sobota.

V nevarni bolezni sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč in obljubila misijonski dar in objavo v »Odmevu«, ako bom uslišana. Res mi je bilo pomagano in danes izpolnjujem svojo obljubo. Priporočam se ji še nadalje.

F. I., Hoče.

Služabnici božji Mariji Tereziji se zahvalim za več uslišanih prošenj in za dobljeno zdravje. Priporočam se ji za popolno ozdravljenje in pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorski deklici.

S. K., Celje.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo ter se ji še nadalje priporočam. F. S., Brezovo.

V zahvalo »mamiči zamorčkov« za dobljeno zdravje pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Marija Terezija. Priporočam se še nadalje in prosim objave v »Odmevu«. M. V. J.

V boleznih svoje hčere in v težkih gospodarskih zadevah sem se v molitvi zatekel k služabnici božji Mariji Tereziji, da bi mi ona izprosila uslišanje pri presv. Srcu Jezusovem in Marijinem. Bil sem uslišan, stanje na obeh straneh se je izboljšalo. Moja prisrčna zahvala Bogu in služabnici božji. Priporočam se ji še za popolno ozdravljenje hčere. S. S. R.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje in pomoč v gospodarski zavedi. Pošiljam botrinski dar in se ji še za naprej priporočam za pomoč v težkih gospodarskih zadevah in za božji blagoslov. Janez Koprivnik.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za zdravje pri živini. J. M.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: N. N. v neki posebni zadevi. — E. P., Ribnica, za stanovitnost neke osebe v službi, za zdravje sester in v več važnih družinskih zadevah. — N. N. za pomoč v neki zelo važni zadevi. — G. M. za zdravje v težki želodčni bolezni. — I. K. za nujno pomoč v težkih zadevah. — M. Š. L. za pomoč v težki sodnijski zadevi in za varstvo božje. — N. N., Leskovec, za dobro službo in zdravje mojim staršem. — G. M. V. priporoča sebe in otroke za zdravje in božji blagoslov, še posebno sina, da bi srečno dovršil šolo in si izbral poklic po božji volji, in da bi hčerka dobila zaželeno službo. — I. G., Ljubljana, za ozdravljenje bolne hčerke. — N. N. v neki zadevi. — M. P., Ljubljana, v več zadevah. — E. P., Podsreda, za pomoč v neki težki zadevi. — U. I. za pomoč v družinskih zadevah. — M. B., Ljubljana, v neki važni zadevi. — A. Z. se priporoča za zdravje in pomoč v neki drugi zadevi. — A. P., Z., za ljubo zdravje. — J. K., Ljubljana, za uslišanje v dveh zadevah. — S. I., Trbovlje, za dobro službo hčeri. — I. J., Ljubljana, za pomoč v važni zadevi. — I. Č. za ugodno rešitev v težki zadevi.

Pripomba uredništva: Devetdnevnic o za poveličanje služabnice božje Marije Terezije, na prvi strani njena slika, na željo rade volje pošlje Družba sv. Petra Klaverja.

Popolni odpustki

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 2. februarja: Svečnica,

dne 24. februarja: sv. Matija, apostol.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavnik in lastnik lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Jugoslov. tiskarna v Ljubljani: J. Kramarič

Naše slike v bakrotisku

1. stran: Zamorčki pred votlino lurške Matere božje molijo za svoje dobrotnike.

4. stran: Vodni slap blizu misijona. Tudi v Afriki je ponekod božja narava lepa.

Za uboge afriške misijone: Damska zbirka »Jožefišče« 40 din. — M. M., Podlehnik 100 din. — Maribor, študent v zahvalo 120 din. — Prejeli iz Celja K. P. c. 43. — A. B., Ljubljana, v zahvalo za pomoč pri izpitu, za botrinski dar, 100 din. — Pristrčni Bog povrni!

Priporočila. Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Mali Tereziji, škofoma Slomšku in Baragi, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: Š. S. za srečo in božji blagoslov in srečno vrnitev moža; A. K., Ljubljana, za ljubo zdravje; F. K., Ljubljana, za zboljšanje zdravja; N. N. v neki zadevi; N. N., Leskovec, za dobro službo in zdravje ljubim staršem.

Zahvale. Presv. Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Petru Klaverju, sv. Antonu, sv. Jakobu, sv. Mali Tereziji, škofom Slomšku, Baragi in Jegliču, služabnici božji Mariji Tereziji se zahvaljujejo: A. T., Kostrivnica, za čudovito pomoč in dobljeno zdravje brez operacije in za pomoč v neki drugi važni zadevi; M. P., Radeče, za dobljeno zdravje; A. M., Bereča vas, za srečen izid v sodnijski zadevi in se priporoča za zdravje; I. K., Brnik, za več uslišanih prošenj; M. F., Ig, se zahvali za zboljšanje zdravja; M. P., Dolič, za uslišano prošnjo in dobljeno zdravje; B. M. za uslišanje v neki važni zadevi; K. Mikulič za uslišanje več prošenj v važnih zadevah in se še priporoča; J. Š. V. K. se zahvali za uslišano prošnjo; M. Mohorič se zahvali za uslišano prošnjo; M. H. za prejete milosti; M. R. za prejeto milost; B. za srečno prestano operacijo; S. I., Polzela, se zahvali za uslišano prošnjo v nujni zadevi in se še priporoča; N. N., Ljubljana, se zahvali za pomoč v važni zadevi in se še priporoča.

Dosmrtni naročniki

Kdor želi postati dosmrtni naročnik »Odmeva iz Afrike« ter ostati misijonu zvest do groba, naj plača enkrat za vselej 300 din. Kdor koli premore, mu toplo priporočamo. Tako ne boste imeli nič več skrbi, kdaj bo treba obnoviti naročnino. Afriški misijonarji pa bodo vse življenje za vas molili.

Naslov glejte na 2. strani ovitka.

